

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1797/2018
24.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Гордане Комненић и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Стојан Илић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Основни суд у Врању, коју заступа Републичко јавно правобранилаштво, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1768/2017 од 15.11.2017. године, у седници одржаној 24.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, као о изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Јагодини Гж 1768/2017 од 15.11.2017. године, као недозвољена.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 6368/2015 од 30.09.2015. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца да суд обавезе тужену да му исплати дуг због доцње у исплати награде на основу решења Основног суда у Врању Ки 926/10, у висини обрачунате камате за период доцње, како је изреком наведено, а извршене решењем Првог основног суда у Београду И 44785/2013 од 07.05.2014. године, у износу од 3.533,61 динар, са законском затезном каматом, како је изреком наведено. Обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Јагодини Гж 1768/2017 од 15.11.2017. године, потврђена је првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2).

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца. Имајући у виду стање у спису, ради се о спору ради дуга због доцње у исплати, сагласно одредбама члана 192, 277. и 324. Закона о облигационим односима. Наиме, спор ради дуга, као у конкретном случају, се решава зависно од конкретне чињеничне и правне ситуације, односно зависи од чињеница утврђених у сваком конкретном случају, те се не ради о правном питању које је потребно размотрити ради уједначавања судске праксе, односно правном питању од општег интереса и питању у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Следом наведеног произлази да одлуке на које се ревидент позива нису меродавне за примену института посебне ревизије.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке, сагласно члану 404. став 2. наведеног закона.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради дуга, поднета је суду 17.04.2015. године, вредност предмета спора износи 3.533,61 динар.

Имајући у виду вредност предмета спора, ради се о спору мале вредности, обзиром да се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, у смислу члана 468. став 1. ЗПП, а одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да против одлуке другостепеног суда у поступку о споровима мале вредности није дозвољена ревизија.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**